



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Statera Libelli Famosi, Cui Titulus La Morale relachée
fortement soutenue Par Monseigneur L'Archeveque De
Malines**

Fontaine, Jacques

[S.l.], [1692]

Caput Teritium. Expenditur Articulus secundus de Attritione.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39034

si les sentimens , relatas saltem in Theologiae Tyrocinio defenderit , palmare mendacium est , cum tam in confutatione , quàm in Epistolis ad Illustrissimum Internuntium plerasque propositiones infidelissimè Theibus excerptas , scèdè mutilatas , aliisque mutationibus corruptas ostenderim satis luculentè.

CAPUT TERTIUM.

Expenditur Articulus secundus de Attritione.

SENTENTIAM in scholis communiorem de sufficientia Attritionis formidolosæ in Sacramento Baptismi , & Pœnitentiæ , collocaverat infamis Autor libelli publicâ autoritate combusti , inter opiniones , quas generalis censura definierat esse *Param Christianas* , & *maximè contrarias* , tum *veritati* , tum *legi Evangelicæ* , dixerat eam *scatere horrendis consecrariis* , *hominemque exponere æternæ damnationis periculo*. Monueram Autorem impingere in Decretum Alexandri VII. anni 1667. die 5. Maji prohibentis *in virtute S. Obedientiæ* , & *sub pœna excommunicationis latæ sententiæ S. Sedi reservata* , *ne quis audeat* (sententiam memora-

tam

tam) *alicujus Theologica censura , alteriusve in-*
juris , aut contumelia notâ taxare . Miratur au-
 tem Reverendus Jansenistarum Prior , à me-
 virum illum idcirco redargui tamquam gra-
 vissimæ inobedientiæ , & rebellionis reum , quan-
 dòquidem *in opinionis illius defensores invecus*
non sit , contentus relatione consecratorum , que
per se horrorem incutiunt . Quid est nugari si
 hoc non est ? An Pontifex tantum prohibet ,
 ne in Theologos quis invehatur ? An non
 etiam terminis , quæis nulli possunt esse ma-
 gis dilucidi , vetat , ne quis *sententiam ipsam au-*
deat alicujus Theologica Censura , alteriusve in-
juris , aut contumelia notâ taxare ? An nulla
 censuræ Theologicæ , alteriusve injuriæ , aut
 contumeliæ nota propositioni inuritur , Si
 statuatur esse parum Christiana , maxime contra-
 ria , tum veritati , tum legi Evangelicæ , consecra-
 riis suis horrenda , &c ? Concludo iterum evi-
 dentè , libelli infamis artificem gravissimæ
 reum esse inobedientiæ , & rebellionis , vibratam-
 que ab Alexandro VII. *excommunicationem lata*
sententia incurrisse . Quid sibi vult hæc tua pag.
 7. exprobratio , quod ad diluenda consecraria
 nullam adduxerim rationem , nulla Scripturarum ,
 nulla Patrum testimonia , nullam Concilii definitio-
 nem , sed tantum turbam recentium Theologorum ,
 quasi verò non semper reperiantur satis multi opi-
 nio-

nionum dissolutiorum patroni. Quid prius hinc mirer? Tuamne in mentiendo confidentiam? an impudentiam in calumniando? nullâ ego adversus confectariorum objectionem ratione dimicavi? An caput 2. confutationis inspexisti? enimverò scrutatus es diligentissimè, ut reperires aliquid quod carperes? an fortè latini sermonis adeò imperitus es, ut verba mea, & sententias minimè obscuras non perceperis? non existimo. Quid igitur tandem suspicer? an Theologicâ te, imò & Philosophicâ scientiâ tinctum tam leviter, ut quid sit ratio, quid ratiocinari, quid ratione adversus objecta pugnare, prorsus ignores? in Theologia parum te versatum, aut multorum oblitum satis prodis toto opere, verum adeò te rudem esse, in animum inducere nequeo, ut credam. Nihil superest nisi ut te, dicam vel criminandi libidine nimis æstuantem, vel tui non satis compotem fuisse, vel quod magis verisimile est, Janseniano more mendacia mendaciis cumulare voluisse. Non gravetur lector adire confutationis Caput secundum, illic præter communiorum Theologorum consensum, & citatam non semel Concilii Tridentini definitionem, quam non privatim meâ, sed communissimâ Ecclesiæ interpretatione contra Adversarios militantem

induco , reperiet rationem aduersus confe-
 ctaria satis manifestam , quam hic in gratiam
 D. Prioris repeto. Geminum aduersarius
 confectarium horrore plenum , ut ait , ex
 Thesi deduxerat, primum, quòd *quacumque pec-*
cata quis commiserit , veniam eorum possit consequi
sine ulla Dei dilectione secundum quod & salutem
obtinere , quamvis nunquam Deum actu amaverit ;
 ad quæ ibidem respondi satis multa , & ite-
 rum respondeo: vel per particulam exclusivam
 SINE ULLA *Dei dilectione* intelligis negationem
 omnis omninò amoris , etiam concupiscen-
 tiæ Sanctæ , & virtualiter benevolentia , quâ
 quis vellet Deo æternum frui per visionem,
 & amorem beatificum , æternum eum lau-
 dare , & glorificare , quia Deus sic est finis
 ultimus , & objectiva creaturæ beatitudo ,
 qui procul dubio est aliquis Dei amor ,
 licet non formalis benevolentia , sed infe-
 rioris perfectionis ad spem pertinentis. Est
 tamen virtualis amor benevolentia , quia vir-
 tute talis desiderii Deo seruiendi decernit fir-
 miter seruire omnia Dei præcepta , adeòque
 & charitatis diuinæ : an non inchoata dile-
 ctio est , firmissima voluntas diligendi dein-
 cept Deum ex toto corde , ex totâ animâ ,
 ex totis viribus , & quidem propter Deum ut
 in se , & sibi bonum , præscindendo ab ulla
 mer-

mercedis intentione ? Si ejusmodi quoque dilectionem formalem concupiscentiæ bene ordinatæ , & virtuales benevolentie particula exclusiva removeat , perspicua est ad-versarii fallacia , & vanitas confectarii , cum certum omnibus attritionis illius defensoribus sit , utriusque amoris hujus necessitatem cum Doctrina communi de sufficientiâ attritionis formidolosæ optimè consistere. Quis enim neget , inter pœnas à Deo infligendas gravissimam esse beatitudinis privationem ? quis neget ad justificationem per Sacramenta mortuorum consequendam , requiri propositum efficax servandi omnia mandata ?

Vel per particulam exclusivam intelligis tantum negationem amoris formalis benevoli. Hic autem vel est super omnia , vel non : si primum requiris , Sacramenta Baptismi , & pœnitentiæ , desinent esse Sacramenta mortuorum , adeoque nunquam Baptismus , nunquam absolutio Sacerdotis peccatorem adultum Deo primum reconciliat , quod Tridentino non congruit , nequè modò in fide satis tutum est , quamvis sit Joannis Lannoy , ejusque sequacium Novatorum sententia : alii cum Baio malunt dicere amorem Dei super omnia non justificare sine Sacramento , quæ doctrina in pluribus Baia-

nis propositionibus Bay sensu intellectis , à tribus Romanis Pontificibus proscripta est; adeòque incidis in Scyllam cupiens vitare Charybdim.

Horrore percussus Duorum confectarium , ruis in damnatas anathemate positiones , à quibus Author Thesium, ut patet , remotissimus est , à confectarii utriusque absurditate satis tutus. Cur enim admittere cogatur peccatorem post vitam omnem infinitis criminibus transactam justificari , inò sanctis annumerari sine ullo actu amoris benevoli? Thesis tantum statuit , quid per se requirant Sacramenta mortuorum in adulto peccatore , ut iustificent , præscindit ab actibus aliunde præceptis. Quid ni igitur respondeat Professor , ut respondent alii ejus Socii, etiam qui hodiè Theologiam Lovanii profitentur , peccatorem , qui suo tempore non servavit præceptum charitatis , teneri ad illud quàm primum; cui si satisfacere tunc detrectet , absolutionis incapax est , uti & veræ attritionis , etiam merè formidolosa , quæ juxtà omnes sui defensores includit propositum efficax omnia præcepta implendi eo tempore , quo urgent. Si ignorantiam hujus præcepti supposueris invincibilem , aliter Professor ratiocinabitur , sed cur hujusmodi
igno-

ignorantiam hic agnoscere teneatur? certe tu nusquam admiseris, neque admittunt passim Scholastici. Falsum est igitur confectarium absolute, & moraliter loquendo, quidquid sit de hypothese, quæ cum à parte rei non existat, sed meræ speculationis sit, ad mores nihil pertinet.

Si amorem benevolum quidem aliquem requisiveris, sed non super omnia, quomodo potest ex illo esse contritio efficax, qualis exigitur in adulto reo peccatorum actualium? Neque evadis horrenda, quæ nobis objicis confectariorum portenta. Jam enim urgebo pariter ex tua sententia sequi, quod, ut peccator vitæ longævæ innumeris criminibus commaculatæ, labes omnes abstergat, & beatorum fruatur societate, inefficax aliqua dilectio sufficiat, etiamsi supponas eum nunquam Deum amasse super omnia.

Denique quamcumque inter Catholicos receptam sententiam amplexus fueris, iisdem premeris difficultatibus, si tamen difficultates morales sint, & non potius speculationes otiosæ, aut pueriles ineptiæ, ad imponendum imperitis, & conflandam viris illustribus invidiam frustrâ excogitatæ. Nam saltem, si non, ut mitissime loquar, periculosa in fide volueris adstruere, sed admittas

non requiri ad Sacramenta mortuorum contritionem per se justificantem, non illam, quæ est plenitudo legis, non illam, quâ Deus diligitur ex tota anima, ex tota mente, & ex omnibus viribus, inferam, ergo statuis adultum flagitiosissimum posse Deo reconciliari, & transcribi cœlo, etiamsi numquam impleverit primum, & maximum præceptum. Age Novatorum Prior, ingenii vires omnes intende, ut responsione alia te expedias, quam eâ, quæ à nobis jam adhibita est. Responsionem tanto Priore dignam expecto, & novam, si nostra displicuerit. Cur ad difficultates ejusmodi in *confutatione* propositas non respondes? polliceris responsum; sed nihil solvis difficultatis; imò ne attingis quidem, contentus referre, quod ad justificationem requiras veram mentis ad Deum conversionem, hæc autem fieri debeat per amorem Dei super omnia. Sic populo imponis, & Theologus videri vis, qui, si Theologiæ limina aliquando salutasti, non multum retulisti scientiæ; certè nihil prodis, ut me jam inde tædeat nugis tuis refutandis occupari. Pergam tamen juxta consilium sapientis respondere stulto secundum stultitiam suam, ne, si tacuero, sibi sapiens videatur, & gloriatur quasi de Triumpho.

Nul.

Nullos protuli Patrum locos, quia ad
 vindicandam à Contumelia sententiam The-
 sios satis momenti habent, quæ tum hæc
 paucis attigi, tum in Confutatione pluribus
 disputavi. Neque Tractatus integros de una
 hæc quaestione conscribo, neque positiones
 Theios assertiones meæ sunt: neque
 iis me subscribere necesse est, qui solum
 statui insulas criminationes vestras retun-
 dere, & infirmas, imò pueriles ratio-
 cinationes subruere. Quid dicam de inve-
 recunda tua responsione ad auctoritates præ-
 clarissimorum ex omni ordine Doctorum,
 etiam Episcoporum, Eminentissimorum Car-
 dinalium, Generalium Inquisitorum, &
 communiorem Ecclesiæ sententiam, ipso
 Cardinale Pallavicino, quem recusare non
 debet adversarius, in celebri ad Pastores
 Gandenses Epistolâ *Sedis Apostolica, cujus est*
de Theologicis sententiis iudicium ferre, scientiâ,
& permissu in praxi receptam? Revereri saltem
 debueras Eminentissimum Cardinalem Capi-
 fucci prius Sacri Palatii Magistrum, cum vel
 solo Thomistarum pallio adversus Pontifi-
 cum definitiones vos tutos arbitremini. Sed
 nullus Ordo tam sacer est, nulla auctoritas
 tam gravis, nulla in Ecclesia tam eminens
 dignitas, quam sibi opponi conspicatus non

dem facilitate proculcet Jansenianus , quã eam , ubi faventem nactus est , mirificè extollit. Levissimo flatu tot Illustrium Virorum numerosissimum agmen , imò potiorem Ecclesiæ partem prosternit , dicendo tantum , *quasi verò non reperiantur semper satis multi dissolutioris Ethicæ Patroni.* Ità quidem , sed an satis modesti , & sapientis Theologi partes explevisse tibi videbor , si vobis in materia de gratia , libertate , morte Christi pro salute hominum , recentes quosdam Thomistas citantibus , tam magnificè prædicantibus Eminentissimi Cardinalis Laureæ sententias , responderem : *quasi verò non semper reperiantur qui damnatis , & hereticis opinionibus suffragentur?* Non solâ Scholasticorum autoritate assertionem suam roborat , sed vel maximè Concilii œcumenici , quisquis communissimam autoritatem refert ita Concilium interpretantem. Sic non solâ Patrum , non solâ hominum autoritate nititur , qui communem Patrum interpretationem refert divina oracula explicantium. Scio equidem longè inferiores Patribus esse Scholasticos , saltem Neotericos ; sed an à Patribus petenda est interpretatio Concilii Tridentini , superiore tantum sæculo celebrati ? An verò à Doctoribus Catholicis , qui Concilio inter-

fuc-

fuere, eique vivere proximi? An temerarius ille est, qui ut Scripturam Sacram, ita & Conciliorum, & Pontificum definitiones intelligit juxta communissimam Catholicorum, piissimorum, doctissimorum acceptionem? Verum, quid à me Concilia postulas? quæ si sententiæ communi apertè faventia ostendero, ubi aliæ vobis responsiones defuerint, ubi non patuerit locus cavillationibus, infringere auctoritatem Conciliorum vobis non admodum erit difficile. A Joanne Vergerio Sancyrano Abbate didicistis Concilium Tridentinum fuisse tantum Conventum Scholasticorum, qui non parum recessere à veteris Ecclesiæ institutis. Gregorius VII cum Romano Concilio fœdè laceratur ab Ægidio vestro de Witte, qui & Florentino non multum tribuit. Quid Patrum testimonia requiris? Qui in Scholasticorum omnium libris, & dictatis obvii sunt, ne desiderato quidem S. Augustino. Quos amabo accusator Patres nobis opposuit, quæ Concilia, præter Narmurcense, præter unum, inquam, Episcopum cum aliquot Diœcesios illius Parochis adversus centenos omnium Ordinum Theologos clarissimos, Episcopos, Cardinales, Generalem Hispaniæ Inquisitionem, contra Communiorem Ecclesiæ sensum; quamvis

neque ipsos Namurcenses Thesi adversatos esse ostenderim, confutationis 2. cap. An pluribus argumentis, an graviori autoritate accusationem convellere debui, quam ipse adversarius nullo argumento stabilire nititur, præterquam duobus elisis à me, & in adversarium retortis consecrariis, nulla autoritate, præterquam Conventûs illius Namurcensis, & Suarezii accuratè à me discussâ, & cum accusatis Thesisibus evidentissimè conciliatâ in Responso ad Examen Francisci Manseau? Illudne legisti Domine Prior? Non legeras, antequam infamis tuus foetus lucem aspexit, alioqui, si quid frontis tibi superfuisset, pudisset illum publicæ luci committere, nisi saltem prius expunctis, quæ hic ex libello famoso *Les Sentimens*, & *Francisci Manseau Examine* descripsisti de Suarezio. Quodnam verò responsum ineptius, & minùs dignum disputatore Theologo, quam quo articulum concludis? Quæsi veram, qualem accusator amorem requireret ad Sacramentum Pœnitentiæ: si amorem formalem benevolentiae, & super omnia, opponebam difficultates gravissimas, ad quas tu ne verbum quidem, sola contentus professione, quod requiras amorem super omnia, quodque post institutum à Christo Pœnitentiæ Sacramentum nunquam

quam remittantur peccata sine Sacramento
in re vel in voto. Hoc sine est difficultates eno-
 dare? hoc agere disputatorem Theologum?
 ita solent Neo-Augustiniani tui Anti-Mona-
 chi, non aliter à Prioribus suis, Prapofitis,
 & Professoribus, qualem se scribit Franciscus
 tuus, instituti, non aliter majorum suorum
 exemplis edocti.

CAPUT QUARTUM.

*Expenditur Paragraphus tertius de
 susceptione Sacramenti indigna.*

Hic profectò, aut nusquam Dominus
 Prior se Theologum ostendit, &
 ingenio minimè plumbeo. De statu
 quæstionis acutè disputat, accusatoris calum-
 niam solidè probat, confutationem egregiè
 vellicat, instat exemplis in materia non una,
 varios Theologiæ Tractatus pervagatur. De-
 nique ita litem instaurat, ut actum censeas
 de Thesi, & necesse sit omnem deinceps Ar-
 chi-Episcopi defensorem verecundo silentio
 hìc obmutescere. *Illustrissimus*, inquit Prior,
agnoscit quidem peccatum mortale fore, & sacri-
legium, si quis ad Sacramentum accedat sine dis-
positione ad effectum Sacramenti necessaria; ve-
 rum